

og er det stadig væk mit klare indtryk, at der var bred politisk tilslutning til den danske forhandlingslinje.

Det var den vurdering, jeg gav udtryk for under forespørgselsdebatten den 8. maj. Og så har jeg i dag beklaget, at jeg uden for dagsordenen i Folketingets Europaudvalg blev stillet et spørgsmål, som jeg derfor jo var uforberedt på, med hensyn til forhandlingsmandat. Jeg troede faktisk, at vi også havde givet et forhandlingsmandat omkring dette. Det har jeg skrevet.

Men vi mener bestemt, at vi overholder de regler. Jeg mener, at det rigtige tidspunkt, når man ser på det rent juridisk, at tage stilling på er, når der foreligger en egentlig retsakt fra Europa-Kommissionen, som der så i den situation naturligvis vil blive indhentet forhandlingsmandat til fra Folketingets side.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

I betragtning af, at miljø- og energiministeren får lejlighed til at svare på det samme spørgsmål tre gange, tror jeg, at vi holder taletiden.

Charlotte Antonsen (V):

Jamen på trods af den meget lange tale fik vi jo desværre ikke svar på spørgsmålet. Det, spørgsmålet går på, er, om ministeren kan bekræfte, at ministeren talte usandt i Folketingssalen den 8. maj, hvor det jo fremgik, at ministeren mente, at Europaudvalget havde taget stilling.

Jeg spurgte ikke om alle mulige andre ting, om hvornår det havde været oppe i andre forbindelser osv., men kan ministeren bekræfte, at ministeren talte usandt? Det er måske en tilståelsessag, derfor vil jeg gerne gå lidt videre, for vi har jo fået svar i dag om, at ministeren angiveligt ikke var opmærksom.

Det, der jo stadig væk må stå tilbage, er, hvad baggrunden så er for, at ministeren ikke er opmærksom på Europaudvalgets mandater, og hvad vi kan gøre for at undgå det i fremtiden. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad agter ministeren at gøre, for at vi undgår det her i fremtiden? For det er jo ikke første gang, ministeren har problemer med sandheden, som hr. Kim Andersen også lige var inde på.

Det er en meget, meget ubehagelig sag for Folketingets Europaudvalg. Det, der er hjørnestenen i hele Folketingets Europaudvalgs funktion, er mandatgivningen. Så har man altså en minister, der tror, han kan klare sig ved at tale udenom.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige ministeren tak, fordi vi nu får den her sag afklaret.

Jeg vil godt spørge, om ikke det burde have været sendt til Europaudvalget lidt før, at vi skulle have det her i spørgetiden. Jeg ville i hvert fald gerne have haft det. Men jeg er overbevist om, at det naturligvis ikke har været ministerens hensigt at føre udvalget bag lyset i denne her sag, men ministeren huskede altså forkert. Og det hørte jeg ministeren sige, at han beklagede. Dermed synes jeg sådan set godt, at vi kan betragte den sag som afsluttet.

Vi har så en anden sag liggende på arbejdsministerens område, hvor udvalget fik at vide, at der kunne gennemføres en lovgivning alene ved overenskomster i Danmark. Det viste sig så bagefter, at det kunne der ikke. Der skulle lovgivning til.

Det er en anderledes tung og alvorlig sag, men jeg synes, at den forklaring om sagens sammenhæng, som ministeren har givet her, når det drejer sig om miljøministerens område, er tilfredsstillende.

Lene Espersen (KF):

Jamen jeg vil også gerne anerkende, at miljøministeren her beklager sin fremgangsmåde i den pågældende sag, men der tilføjede, at jeg sådan set også synes, at miljøministeren i sin besvarelse taler lidt uden om det, der egentlig er problemets kerne. Vi hører en masse om, at sagerne har været oppe til drøftelse i Europaudvalget mange gange.

Reglerne er jo meget, meget, meget klare. Der er kun ét tidspunkt, hvor Folketingets partier og de folketingsmedlemmer, der sidder i Europaudvalget, skal tage stilling til en sag på, og det er, når der er mandatgivning. Alt, hvad der foregår før det tidspunkt, er i princippet totalt irrelevant for den politiske stillingtagen.

Ofte har Europaudvalget jo lidt en form, hvor man kan sige, at ministeren får lov at sidde og holde enetale, og så bliver der stillet et par pæne spørgsmål. Det er jo, fordi vi ikke ønsker at trække arbejdstiden unødigt ud, så vi ligger og kører rundt i flere timer, før vi går ind på spørgsmål, som vi ved, vi senere skal tage stilling til.

Derfor vil jeg gerne bede ministeren bekræfte, at i den her sag er ministeren altså gået for langt.